

Banfelighed med Hensyn til Eleverne; de kunne ligesaa godt finde deres Underviisning, hvad enten denne Skole er tilstede eller ikke; men ganske vist kunne saamange Lærere, som nu ere ansatte ved denne Skole, ikke finde den samme Slags Underhold, som de der finde. Hvilket Slags Underhold var det da, den ærede Minister lagde Vægt paa at fikke disse Lærere? Det var det, at de ved at komme ind i den af ham saakaldte Lærerstand, havde fikket deres Livsophold, selv naar de ophørte at være duelige som Lærere; men jeg troer ikke, at den ærede Minister kan forlange, at vi skulle gaae ind paa denne Betragtningmaade. Dersom det forholder sig saa, at de private Skoler ikke beholde deres Lærere, naar de ikke længer ere duelige, men at Statens lærde Skoler beholde de uduelige Lærere for disses egen Skyld — ganske sikkert ikke for Skolens —, saa er det et Beviis for, at Statens lærde Skoler ere mindre stikfede til at blive gode Skoler end de private. Idet jeg omtaler dette Punkt, skal jeg iøvrigt bemærke, at den Sikkerhed, duelige Lærere skulle have for deres gamle Dage, naar de have virket i en Række af Aar, ikke er gaaet tabt, fordi der ikke stiftes sikker Pension til de uduelige Lærere; thi der er her givet mange ikke ubetydelige Pensioner til Mænd, der i en Række af Aar have gjort sig fortjente i det private Skolevæsens Tjeneste. Dette kunde vedblive, og jeg haaber ogsaa, at det for Fremtiden vil vedblive, hvis denne Skole bliver nedlagt. Den anden Maade, hvorpaa den ærede Minister knyttede denne Skole gjennem Lærerstanden, ikke gjennem Eleverne, til samtlige andre Skoler, var den, at han sagde: „Universtitet har det Hverv at opdrage Lærere for de lærde Skoler; men for at det kan udføre dette Hverv tilhørligt, trænger det til en Skole her i Bhen, hvori Lærerne, under deres Underviisning ved Universtitet, under behørig Tilsyn kunne øve sig i Underviisning, faae Veiledning til at give den paa rigtig Maade og aflægge Prøve paa, at de ere duelige til deres Kalb. Jeg troer, at dette er en fuldstændig urigtig Opfattelse af Universtitet og af den lærde Skole ligeoverfor Universtitet; det vilde jo være at betragte dette som et lærde Skolelærerseminarium, og den lærde Skole

som de Dvelfesskoler, man holder i Nærheden af Seminarierne; men i det Forhold staae de to Instituter ikke til hinanden. Det bør aldeles ikke paalægges Universtitet at staffe Lærere til de lærde Skoler, men kun at give en saadan Underviisning, at man der kan faae de Kundskaber, som ere fornødne for at blive Lærere ved en lærde Skole. Universtitet har ingen Pligt til at lave Lærere efter en vis Bestaaelse og en vis bestemt Maalestof; det har en Examen, som skal tages, men om den Prøve, der skal gjøres, aflægges ved den ene eller den anden Skole, troer jeg ikke har noget paa sig. Jeg skal iøvrigt gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at forsaavidt den lærde Skole her i Kjøbenhavn skulde betragtes som et stort Plantehuus for Lærere og tildeels for Elever, har han Midler til at staffe sig et bedre Drevhuus i Sorø; der er et Lærerdrevhuus, hvortil saadanne Planter kunne sendes ud i deres spæde Alder, hvor de kunne trives, og de kunne da siden aflægge deres Prøver. Eller han kunde maastee lade dem reise paa Fernbanen til Moeskilde, Veien er ikke saa lang. Dette Argument med Planteskolen er af den Art, der er godt, saalænge man siger: Jeg har Noget, jeg vil holde fast paa, og jeg skal staffe Grunde, hvortil jeg kan støtte mig, thi ellers slipper det mig maastee ud af Hænderne, men i Virkeligheden ere disse Grunde ikke tilstede. Der er ikke Noget, som berettiger til at betragte Skolen saaledes; men dersom det forholdt sig, som den ærede Minister siger, var der en Organisme tilstede, hvorefter Abjunktterne maatte være ansatte i 3—4 Aar ved denne Skole, før de bleve sendte omkring til de andre i Landet. Jeg veed imidlertid ikke, at der er nogen Bestemmelse af denne Art, eller at noget Saadant udføres, men hvad jeg derimod har seet, og hvad der jævnlig udføres, det er, hvad der forekommer mig at være en Grund mere til albeles at ophæve denne lærde Skole i Kjøbenhavn, at Lærere i Provindsferne, som synes mindre godt om Opholdet der, komme til Skolen i Kjøbenhavn, endog under en mindre god Begyndelsesgage og klynge sig saa fast til den, at de ikke slippe den, før de i deres Riste høres til Graven. Paa denne Maade kunne de min-